

Petr MRÁZEK, 1946

Po absolvování Vojenského technického učiliště v Liptovském Mikuláši v roce 1967 jsem pracoval jako technik radiolokátoru (zjišťování a sledování nízkoletících cílů) u PVOS. Nakonec jsem skončil na štábu radiotechnického praporu v Teplé u Toužimě jako odborný náčelník.

Z armády jsem byl vyhozen jako politicky nespolehlivý v r. 1976 a pak jsem pracoval v různých dělnických a administrativních funkcích až jsem nakonec absolvoval vyšší odborné vzdělání v oboru patentových práv a až do r. 1990 v tomto oboru pracoval. Pak přišla rehabilitace a já v bláhové naději, že snad dokážu armádě něco dát a v něčem jí přinést něco nového jsem reaktivoval. Pracovala především na Posádkovém velitelství Praha na bytovém odboru a v hodnosti podplukovníka dosloužil až do důchodu. Pak jsem ovšem pracoval dál v civilních organizacích státních i soukromých a pracuji dodnes v oblasti správy nemovitostí.

Členem VSR Praha 6 jsem cca 10 let.

Jsem přesvědčen, že v současné době by se měla činnost naší organizace zaměřit především na 4 zásadní úkoly. Jde o problematiku odškodnění, jde o zpracování našich příběhů, pojmenování viníků a především o předání naší historické zkušenosti dalším generacím. Dále jde o práci související - bohužel - s naším věkem, tedy o vytváření a udržování co nejpříjemnějších podmínek pro nás ve vojenském zdravotnictví. V neposlední době půjde určitě i o zájmovou činnost - kdo z nás by si nechtěl ještě občas zastřílet, podívat se do "svých" kasáren - existují-li ještě. Já osobně mám mimořádný zájem právě na druhém úkolu, tj. zpracování našich příběhů jednak tak, aby mohlo sloužit k vytvoření knihy - literatury faktu - učebnice, jednak jako podklad k pojmenování osob odpovědných za naše osudy a jejich veřejné odhalení. Musíte si uvědomit, že naše příběhy se netýkaly jen nás, ale i našich nejbližších a také že řada těchto příběhů nekončila listopadem 89.

Tak tomuto problému bych se rád věnoval s plným nasazením a vážností.

V Praze 13. 4. 2016

Petr Mrázek